

Sämst av de sämsta

De två värsta områdena i världen när det gäller ofrihet är Tibet, under kinesisk jurisdiktion och Västsahara under marockansk kontroll, skriver den USA-baserade organisationen Freedom House i sin årliga rapport. Det är en genomgång av politiska rättigheter och civila friheter.

Ett icke-fritt land eller område är en plats där de grundläggande politiska rättigheterna saknas och där grundläggande civila friheter systematiskt förnekas enligt Freedom House.

Migranter fast i öknen

Nio vuxna migranter och två barn, varav ett bara två år, de flesta från Kongo, övergavs i december i öknen vid gränsen mellan Marocko och Mauretanien. Marocko hade utvisat dem och Mauretanien vägrade att ta emot dem.

– Marockanska poliser har tagit våra pengar och saker, vi fryser och vi har inte begått något brott, berättade en av dem.

När möjligheten att fly via de spanska enklaverna Ceuta och Melilla försvårades sökte många sig till El Aaiún för att ta sig till Kanarieöarna.

SvD:s ledarskribent tog emot stipendium av Marocko-lobbyister

Svenska Dagbladets ledarskribent Per Gudmundsson fick 40 000 kronor i stipendium av föreningen Security & Human Development. Föreningens ordförande David Eriksson anser att befrielseörelsen Polisario har kopplingar till Al-Qaida i Maghreb (AQIM). En åsikt som sedan upprepats av Gudmundsson på ledarsidan.

I början på år 2011 utsågs Per Gudmundsson till stipendiat av den nystartade föreningen som ville skapa debatt kring terrorism. Han belönades för sina analyser av hur terrorismen kunnat länkas till Sverige. Själv bloggar han på sin fritid om terrorism. Men att personerna i föreningen Security & Human Development mest bloggar pro-marockanska "information" om Västsahara, det hade han inte uppmärksammat nämnvärt.

– Ja, att de är för autonomi, som lösning på Västsaharakonflikten, det har jag sett, säger Per Gudmundsson, som fick ett pressmeddelande att han utsetts. I pressmeddelandet beskrevs även den då nystartade föreningen med länk till deras hemsida. Föreningens ordförande hade tidigare även lämnat kommentarer på Gudmundssons blogg.

– Men föreningens hemsida tycks inte fungera numera? Är det inte märkligt att man tar emot pengar av en okänd förening?

– Nja, det förekommer att det delas ut stipendier. Det är inget ovanligt.

– Finns det någon organisation eller pris du inte skulle ta emot?

– Lenin-priset. Det finns ju så klart organisationer som jag inte skulle ta emot från.

– Hur kan du veta att pengarna inte kommer från Marockos ambassad? Om de i föreningen driver pro-marockanska frågor? Varför är de så engagerade?

– Ja, det är väl samma sak varför andra människor är engagerade i olika frågor.

– Är det rimligt att liten förening kan dela ut en så stor summa?

– Föreningens ordförande är en slags affärsman. För en företagare är det inga stora belopp.

– Hade det varit skillnad om det varit en etablerad förening?

– Nu när du frågar, så är det klart att jag funderar på lämpligheten.

– De rödgröna är eniga om att erkänna Västsahara. Kan stipendiet vara ett sätt att försöka påverka en opinionsbildare i en aktuell fråga?

– Nä, jag tror faktiskt inte. Tror inte att jag lyckats påverka några beslut.

– Du skriver att du fått uppgiften om en koppling mellan Polisario och AQIM av en erfaren och kunnig parlamentariker.

– Jag kan inte berätta vem, då skulle jag befinna mig på ett sluttande plan. Då vill ingen berätta saker för mig, säger Per Gudmundsson.

Per Gudmundsson har inte återlämnat stipendiet. Men i en ledarblogg 22/12 2012 tar Per Gudmundsson tillbaka påståendet att det finns kopplingar mellan Polisario och Al Quaida och tackar forskare som informerat honom.

”Per Gudmundsson tog tillbaka påståendet att det finns kopplingar mellan Polisario och Al Quaida.”

Propagandamaskin gör självmål? Den pro-marockanska linjen förs fram på tre fronter. Svenska Dagbladets ledarsida, en grupp moderata riksdagsmän (varav en numera är minister) och föreningen Security & Human Development.

David Eriksson och Elias Belkouché är medlemmar i föreningen Security & Human Development. I ett stort antal inlägg på sajten Newsmill, har de två ventilerat sina åsikter om Västsaharakonflikten, exempelvis:

”Polisario är redan infiltrerat av Al Qaida.” och ”Ett separerat Västsahara skulle med all säkerhet innebära en omedelbar failed state.” (Newsmill, 18/5 2010).

Liknande åsikter har de moderata politikerna Ewa Björling, Göran Lindblad och Ulf Sjösten:

”En rörelse (läs POLISARIO)... som tidigare gjort sig känd för att inte backa för terror som förhandlingsredskap.” och ”Konflikten i Västsahara får inte övergå i en enpartistat eller ett oroligt Västsahara som riskerar att bli en grogrund för terrornätverk och en krutdurk som riskerar hela regionens stabilitet.” (GP, 21/8 2007).

Sist men inte minst argumenterar ledarskribent Per Gudmundsson på temat ”failed state”:

”En dag ska den marockanska överhögheten avvecklas, men nu behövs inte ännu en instabil stat som pendlar mellan jihadism och kommunism.” (SvD, 15/11 2012).

När liknande argument, Al-Qaida, instabila stater, etcetera, förs fram från tre olika håll och det bevisligen betalas ut rejäla penningssummor till en av de inblandade, så är frågan om inte den marockanska propagandamaskinen nu gjort självmål?

Arto Valtonen